

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (osmého senátu)

13. června 2024*

„Řízení o předběžné otázce – Zemědělství – Společná zemědělská politika (SZP) – Režimy podpory – Přímé platby zemědělcům – Nařízení (EU) č. 1307/2013 – Článek 4 odst. 1 písm. b) a c) – Pojem ‚zemědělský podnik‘ – Spravování zemědělcem – Pojem ‚zemědělská činnost‘ – Článek 33 odst. 1 – Pojem ‚zemědělská plocha, kterou má zemědělec k dispozici ke dni stanovenému členským státem‘ pro účely aktivace platebních nároků – Sezónní přenechání za úplatu jednotlivých parcel pozemku, jehož vlastníkem je zemědělec, uživatelům, za účelem péče a sklizně“

Ve věci C-731/22,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná na základě článku 267 SFEU rozhodnutím Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správní soud, Rakousko) ze dne 25. listopadu 2022, došlým Soudnímu dvoru téhož dne, v řízení

IJ a PO GesbR,

IJ

proti

Agrarmarkt Austria

SOUDNÍ DVŮR (osmý senát),

ve složení: N. Piçarra (zpravodaj), předseda senátu, N. Jääskinen a M. Gavalec, soudci,

generální advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

za soudní kancelář: A. Calot Escobar, vedoucí,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření, která předložili:

- za Agrarmarkt Austria: M. Borotschnik, jako zmocněnkyně,
- za rakouskou vládu: A. Posch, J. Schmoll a A. Kögl, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: němčina.

- za španělskou vládu: A. Pérez-Zurita Gutiérrez, jako zmocněnkyně,
- za Evropskou komisi: A. C. Becker a A. Sauka, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 4 odst. 1 písm. b) a c), jakož i čl. 33 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009 (Úř. věst. 2013, L 347, s. 608, a oprava Úř. věst. 2016, L 130, s. 6).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi IJ a PO GesbR, společností podle občanského práva, do roku 2020 a od roku 2021 pouze IJ, jakožto fyzickou osobou (dále jen společně „IJ“) na straně jedné a Agrarmarkt Austria (dále jen „AMA“), právnickou osobou založenou podle rakouského práva, která jedná jako platební agentura a likvidátor podpor vyplácených ve prospěch zemědělců, na straně druhé, ve věci tří rozhodnutí, kterými AMA odmítla poskytnout IJ přímé platby za roky 2019 až 2021.

Právní rámec

Unijní právo

Nariadení (ES) č. 1782/2003

- 3 Nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Úř. věst. 2003, L 270, s. 1; Zvl. vyd. 03/40, s. 269) bylo zrušeno nařízením Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003 (Úř. věst. 2009, L 30, s. 16). Článek 44, nadepsaný „Použití platebních nároků“, nařízení č. 1782/2003 v odstavci 2 a 3 stanovil:

„2. ‚Hektarem, na který lze poskytnout podporu‘, se rozumí jakákoli zemědělská plocha zemědělského podniku kromě ploch, na nichž jsou lesy nebo které jsou vyčleněny pro nezemědělskou činnost.

3. Zemědělec ohlásí pozemky odpovídající ploše, na kterou se váže platební nárok. S výjimkou případu vyšší moci nebo mimořádných okolností jsou uvedené pozemky zemědělci k dispozici po

dobu alespoň deseti měsíců, která běží ode dne, který má být stanoven členským státem, nejdříve však 1. září kalendářního roku, který předchází roku podání žádosti o účast v režimu jednotné platby.“

Narřízení (ES) č. 1307/2013

- 4 Bod 10 odůvodnění nařízení č. 1307/2013, které bylo zrušeno nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2115 ze dne 2. prosince 2021, kterým se stanoví pravidla podpory pro strategické plány, jež mají být vypracovány členskými státy v rámci společné zemědělské politiky (strategické plány SZP) a financovány Evropským zemědělským záručním fondem (EZZF) a Evropským zemědělským fondem pro rozvoj venkova (EZFRV), a kterým se zrušují nařízení (EU) č. 1305/2013 a (EU) č. 1307/2013 (Úř. věst. 2021, L 435, s. 1), které je však *ratione temporis* použitelné na spor v původním řízení, uváděl:

„(10) Zkušenosti získané při uplatňování různých režimů podpory určených zemědělcům ukazují, že podpora byla v řadě případů poskytnuta fyzickým nebo právnickým osobám, jejichž podnikatelská činnost se nezaměřovala na zemědělskou činnost nebo se na ni zaměřovala pouze okrajově. V zájmu lepšího zacílení podpory by členské státy neměly poskytovat přímé platby určitým fyzickým a právnickým osobám, ledaže by tyto osoby mohly prokázat, že jejich zemědělská činnost není okrajová. Členské státy by rovněž měly mít možnost neposkytovat přímé platby jiným fyzickým nebo právnickým osobám, jejichž zemědělská činnost je okrajová. Členským státům by však mělo být umožněno poskytovat přímé platby menším zemědělcům na částečný úvazek, neboť tito zemědělci přímo přispívají k životaschopnosti venkovských oblastí. [...]"

- 5 Článek 1 tohoto nařízení, nadepsaný „Oblast působnosti“, stanovil:

„Toto nařízení stanoví:

- a) společná pravidla pro platby poskytované zemědělcům přímo v rámci režimů podpory uvedených v příloze I (dále jen ‚přímé platby‘);

[...]"

- 6 Článek 4 uvedeného nařízení, nadepsaný „Definice a související ustanovení“, stanovil:

„1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

[...]

- b) ‚zemědělským podnikem‘ soubor všech produkčních jednotek využívaných k zemědělské činnosti a spravovaných zemědělcem, které se nacházejí na území stejného členského státu;

c) ‚zemědělskou činností‘:

- i) produkce, chov zvířat nebo pěstování zemědělských plodin včetně sklizně, dojení, plemenářské činnosti a chovu zvířat pro zemědělské účely, nebo
- ii) udržování zemědělských ploch ve stavu vhodném pro pastvu nebo pěstování plodin bez přípravy, která jde nad rámec běžných způsobů zemědělské praxe a použití strojů, na základě kritérií stanovených členskými státy na základě rámce stanoveného [Evropskou] komisí, nebo

iii) provádění minimální činnosti vymezené členskými státy, která je prováděna na zemědělských plochách přirozeně ponechávaných ve stavu vhodném pro pastvu nebo pěstování plodin;

[...]

e) ‚zemědělskou plochou‘ jakákoli plocha orné půdy, trvalých travních porostů a stálých pastvin nebo trvalých kultur;

[...]

2. Členské státy:

[...]

b) případně v členském státě stanoví minimální činnosti prováděné na plochách přirozeně ponechávaných ve stavu vhodném pro pastvu nebo pěstování plodin podle odst. 1 písm. c) bodu iii);

[...]“

7 Článek 9 téhož nařízení, nadepsaný „Aktivní zemědělec“, v odstavci 1 stanoví:

„Přímé platby se neposkytují fyzickým či právnickým osobám, nebo skupinám fyzických či právnických osob, jejichž zemědělské plochy jsou převážně plochy přirozeně ponechávané ve stavu vhodném pro pastvu nebo pěstování plodin, a které na uvedených plochách nevykonávají minimální činnost stanovenou členskými státy podle čl. 4 odst. 2 písm. b).“

8 Článek 32 nařízení č. 1307/2013, nadepsaný „Aktivace platebních nároků“, zněl takto:

„1. Podpora v režimu základní platby se poskytuje zemědělcům po aktivaci platebních nároků na způsobilé hektary prostřednictvím ohlášení v souladu s čl. 33 odst. 1 v členském státě, kde byla přiznána. Aktivované platební nároky opravňují k roční výplatě částek stanovených v rámci těchto nároků [...]

2. Pro účely této hlavy se ‚způsobilým hektarem‘ rozumí:

a) jakákoli zemědělská plocha zemědělského podniku, včetně ploch, které ke dni 30. června 2003 nebyly v dobrém zemědělském stavu v členských státech, které přistoupily k Unii dne 1. května 2004 a které se při přistoupení rozhodly používat režim jednotné platby na plochu, která je využívána k zemědělské činnosti, nebo pokud je plocha rovněž využívána k nezemědělské činnosti, která je převážně využívána k zemědělské činnosti; [...]

[...]“

9 Článek 33 tohoto nařízení, nadepsaný „Ohlášení způsobilých hektarů“, v odstavci 1 stanovil:

„Pro účely aktivace platebních nároků podle čl. 32 odst. 1 ohlásí zemědělec pozemky odpovídající ploše způsobilých hektarů a k nimž se váže platební nárok. S výjimkou případu vyšší moci nebo mimořádných okolností, těmito ohlášenými pozemky musí zemědělec disponovat ke dni stanovenému členským státem [...]“

Rakouské právo

- 10 Ustanovení § 20 Verordnung des Bundesministers für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft mit horizontalen Regeln für den Bereich der Gemeinsamen Agrarpolitik (Horizontale GAP-Verordnung) [nařízení spolkového ministra zemědělství a lesnictví, životního prostředí a vodního hospodářství, kterým se stanoví horizontální pravidla pro oblast společné zemědělské politiky (dále jen „horizontální nařízení o SZP“), BGBl. II, 100/2015], který je nadepsán „Plochy využívané k nezemědělské činnosti“, v odstavci 3 stanoví:

„Mezi plochy, na které lze poskytnout podporu ve smyslu § 17 odst. 1, v žádném případě nepatří zpevněné cesty nebo zastavěné plochy, šterkovny, lomy, parky, rekreační plochy, plantáže vánočních stromků, trvalé manévrovací a skladovací plochy, jakož i živé ploty, dřeviny a zdi, pokud nespadají pod § 18 bod 1 nebo 2.“

- 11 Ustanovení § 23 horizontálního nařízení o SZP, který je nadepsán „Zvláštní ustanovení pro určitá využívání“, v odstavci 1 stanoví:

„Rozhodné datum, ke kterému musí mít zemědělec k dispozici plochy pro účely aktivace platebních nároků v souladu s čl. 33 odst. 1 [nařízení č. 1307/2013], se stanoví na 9. června příslušného roku, za který se žádost podává. [...]“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

- 12 IJ podala od roku 2019 do roku 2021 za každý rok žádost o přímé platby na pozemek, který vlastní, o rozloze 1,0840 hektaru orné půdy, která je určena výlučně k pěstování zeleniny na poli a rozdělena na parcely různých velikostí (dále jen „dotčená plocha“). IJ odpovídá za obdělávání půdy, plánování druhů plodin a vysazení zeleniny. Na začátku sezóny přenechá tyto parcely uživatelům, kteří odpovídají za péči o tyto parcely a sklídí úrodu, a sama obhospodařuje jednu z uvedených parcel, aby novým uživatelům umožnila seznámit se s platnými normami.
- 13 Uživatelům byly parcely přenechány, když IJ zaplatila „sezónní příspěvek“, a na základě dohody o užívání, kterou s ní uzavřeli, se zavázali, že budou dodržovat směrnice platné pro biologické zemědělství a během celé vegetační sezóny budou pravidelně odstraňovat plevel. Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že dne 9. června každého roku, tedy v den, který je rozhodným datem pro účely použití čl. 33 odst. 1 nařízení č. 1307/2013, které je stanoveno v § 23 odst. 1 horizontálního nařízení o SZP, je dotčená plocha „v péči“ těchto uživatelů.
- 14 Během doby, kdy se parcely nachází „v péči“ uvedených uživatelů, je IJ odpovědná za jejich zavlažování podle vlastních kritérií. Rovněž si vyhrazuje možnost odstraňovat plevel z těchto parcel na náklady uživatelů, pokud tak neučiní. V případě dlouhodobé nepřítomnosti jsou tito uživatelé povinni najít náhradníka, který se musí starat o jejich parcelu a sklídit úrodu, za kterou IJ neposkytuje žádnou záruku „z důvodu nepředvídatelnosti přírodních podmínek“.
- 15 V návaznosti na kontrolu na místě, která byla provedena dne 13. července 2021, AMA na základě § 20 odst. 3 horizontálního nařízení o SZP kvalifikovala dotčenou plochu jako „rekreační pozemek“, na který nelze poskytnout přímé platby, protože uživatelé pečovali o pozemky a sklízeli úrodu ve svém volném čase a nezaměřovali se na systematickou produkci za účelem zásobování obyvatelstva, která představuje zemědělskou činnost, na kterou se primárně vztahuje SZP.

- 16 Rozhodnutími ze dne 10. ledna 2022 AMA zaprvé odmítla poskytnout přímé platby na dotčenou plochu za roky 2019 až 2021, zadruhé požadovala vrácení již vyplacených plateb a zatřetí uložila IJ sankce z důvodu, že tato plocha od dne, kdy byly parcely, které ji tvoří, přenechány uživatelům, již nebyla „k dispozici“ IJ ve smyslu čl. 33 odst. 1 nařízení č. 1307/2013. AMA zejména na základě rozsudku ze dne 14. října 2010, Landkreis Bad Dürkheim (C-61/09, EU:C:2010:606) zastává názor, že ke dni 9. června každého roku, za který byla podána žádost, IJ již nebyla dostatečně nezávislá, pokud jde o výkon zemědělské činnosti na uvedené ploše. Vzhledem k tomu, že uživatelé parcel „si ponechávají úrodu“, nepracují jménem a na účet a na riziko IJ, což je v rozporu s tím, co vyžaduje tato judikatura.
- 17 IJ podala k Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správní soud, Rakousko), který je předkládajícím soudem, žalobu proti rozhodnutím AMA ze dne 10. ledna 2022, v níž tvrdí, že dotčené parcely má „k dispozici“ ve smyslu čl. 33 odst. 1 nařízení č. 1307/2013 od okamžiku jejich přenechání uživatelům až do okamžiku, kdy tito uživatelé provedou sklizeň, protože právě ona na těchto parcelách provádí obdělávání půdy a její zavlažování a dodává všechna osiva a sazenice. Za těchto podmínek je povinnost uživatelů starat se během tohoto období o svoji parcelu jen marketingovým opatřením, jehož nesplnění může vést ke snížení této úrody nebo její kvality.
- 18 Podle předkládajícího soudu není pochyb o tom, že první podmínka stanovená v čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1307/2013 pro účely definice pojmu „zemědělský podnik“, to znamená, že plocha nacházející se na území téhož členského státu je využívána „k zemědělské činnosti“, je splněna, protože dotčená plocha je využívána k pěstování zemědělských produktů (zeleniny). Podle tohoto soudu je proto kvalifikace této plochy jako „rekreační pozemek“, kterou provedla AMA, nesprávná, protože vychází z výkladu čl. 20 odst. 3 horizontálního nařízení o SZP, který není v souladu s unijním právem.
- 19 Naproti tomu s ohledem na rozsudek ze dne 14. října 2010, Landkreis Bad Dürkheim (C-61/09, EU:C:2010:606), má uvedený soud pochybnosti o tom, zda je v projednávaném případě splněna druhá podmínka stanovená v tomto čl. 4 odst. 1 písm. b), a sice aby dotčená plocha byla „spravována zemědělcem“, protože podle uvedeného rozsudku musí být zemědělská činnost na této ploše vykonávána „jménem a na účet“ tohoto zemědělce. V této souvislosti uvádí, že Soudní dvůr tuto podmínku stanovil ve věci, která se velmi lišila od projednávané věci, ve které šlo zejména o to, aby se zabránilo tomu, aby si dotyčné parcely jako součást svých podniků nárokovalo vícero zemědělců. Takováto podmínka se tedy podle předkládajícího soudu „neuplatní ve stejném rozsahu“.
- 20 Předkládající soud má pochybnosti o tom, zda je v projednávané věci splněna podmínka stanovená v čl. 33 odst. 1 nařízení č. 1307/2013, která spočívá v tom, zda parcely, které IJ deklarovala pro účely aktivace platebních nároků, měla „k dispozici“ ke dni 9. června každého roku, za který podala žádost, protože k tomuto datu byly tyto parcely „v péči“ uživatelů.
- 21 Tento soud uvádí, že žádný z rozsudků Soudního dvora, které byly v této oblasti vydány, není „při podrobnějším“ pohledu s projednávanou věcí srovnatelný. Zastává však názor, že nejpřesvědčivější argumenty hovoří ve prospěch kvalifikace dotčené plochy jako „způsobilého hektaru“ ve smyslu čl. 32 odst. 2 nařízení č. 1307/2013, který může zakládat nárok na dotčené přímé platby. Podle jeho názoru si totiž IJ zachovává dispoziční pravomoc, jakož i dostatečnou nezávislost při výkonu své zemědělské činnosti na dotčené ploše, protože si volně vybírá uživatele parcel na této ploše a během vegetačního období ovlivňuje výsledky sklizně tím, že provádí přípravné práce, zavlažuje uvedenou plochu, případně odstraňuje plevel a udržuje plochu ve stavu, který je vhodný pro pěstování uvedených plodin, a to i přesto, že je nesklízí.

- 22 Za těchto podmínek se Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správní soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Musí být čl. 4 odst. 1 písm. b) a c) nařízení [č. 1307/2013] ve spojení s jeho čl. 33 odst. 1 vykládán v tom smyslu, že plocha je spravována zemědělcem a je mu k dispozici, jestliže je tato plocha sice v držení zemědělce a tento zemědělec rovněž uskutečňuje prvotní obdělání půdy, výsadbu a průběžné zavlažování plodin, avšak tato plocha – rozdělená na parcely různých velikostí – je od začátku sezóny v dubnu / na začátku května až do jejího konce v říjnu přenechávána za pevnou úplatu různým uživatelům za účelem péče a sklizně, aniž má zemědělec přímý podíl na výsledku sklizně?“

K předběžné otázce

- 23 Podstatou jediné otázky předkládajícího soudu je, zda ustanovení čl. 4 odst. 1 písm. b) a c) ve spojení s čl. 33 odst. 1 nařízení č. 1307/2013 musí být vykládána v tom smyslu, že brání tomu, aby zemědělec obdržel přímé platby uvedené v čl. 1 písm. a) tohoto nařízení na plochu, kterou vlastní, a tomu, aby tato plocha byla kvalifikována jako „zemědělský podnik spravovaný“ tímto zemědělcem a jako plocha, kterou „disponuje“, pokud jsou parcely, které tvoří tuto plochu, za fixní úplatu přenechány uživatelům, které si tento zemědělec vybral a kteří pečují o tyto parcely a sklízí z nich úrodu, a současně tento zemědělec, aniž má právo na výnosy z této plochy, provádí prvotní obdělání půdy, výsadbu a průběžné zavlažování těchto parcel, a pokud tak neučiní uživatelé, zajišťuje i péči o tyto parcely.
- 24 Pojem „zemědělský podnik“ je definován v čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1307/2013 jako „soubor všech produkčních jednotek využívaných k zemědělské činnosti a spravovaných zemědělcem, které se nacházejí na území stejného členského státu“.
- 25 Ze samotného znění tohoto ustanovení vyplývá, že pro existenci „zemědělského podniku“ jsou vyžadovány dvě kumulativní podmínky. První podmínka vyžaduje, aby dotyčné plochy, které se nacházejí na území stejného členského státu, byly využívány k „zemědělské činnosti“ ve smyslu tohoto čl. 4 odst. 1 písm. c). Druhá podmínka vyžaduje, aby zemědělec tyto plochy „spravoval“.
- 26 Pokud jde o první podmínku, je nesporné, že dotčená plocha, která představuje „zemědělskou plochu“ ve smyslu čl. 4 písm. e) nařízení č. 1307/2013, je určena výlučně k pěstování zeleniny na poli. Z toho vyplývá, že tato činnost spadá pod čl. 4 odst. 1 písm. c) bod i) tohoto nařízení jakožto produkce, chov zvířat nebo pěstování zemědělských plodin včetně sklizně.
- 27 Jak uvedla Komise v písemném vyjádření, tento čl. 4 odst. 1 písm. c) nevyžaduje, aby pro účely kvalifikace jako „zemědělská činnost“ musela být tato činnost vykonávána pouze během pracovní doby, která je považována za obvyklou, s vyloučením doby volného času, ani aby zemědělec sám prováděl sklizeň úrody nebo aby produkty z této úrody byly vyhrazeny pro něj. Toto ustanovení rovněž nevyžaduje, aby „zemědělská činnost“ měla za cíl výhradně systematickou produkci za účelem zásobování obyvatelstva. V této souvislosti stačí uvést, že podle znění bodu ii) uvedeného ustanovení „udržování zemědělských ploch ve stavu vhodném pro pastvu nebo pěstování plodin bez přípravy, která jde nad rámec běžných způsobů zemědělské praxe a použití strojů, na základě kritérií stanovených členskými státy na základě rámce stanoveného Komisí“ představuje rovněž „zemědělskou činnost“ ve smyslu tohoto ustanovení.

- 28 Pokud jde o druhou podmínku, na které závisí existence „zemědělského podniku“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1307/2013, a sice že plochy využívané „k zemědělské činnosti [jsou] spravovány zemědělcem“, Soudní dvůr již upřesnil, že takováto podmínka neznamena existenci neomezeného práva zemědělce nakládat s dotčenou plochou v rámci jejího využívání pro zemědělské účely. Stačí, že zemědělec má ve vztahu k této ploše dostatečnou nezávislost nebo určitou rozhodovací pravomoc, pokud jde o výkon jeho zemědělské činnosti, což přísluší posoudit předkládajícímu soudu s přihlédnutím ke všem okolnostem projednávaného případu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 14. října 2010, Landkreis Bad Dürkheim, C-61/09, EU:C:2010:606, body 61 a 62, jakož i ze dne 7. dubna 2022, Avio Lucos, C-116/20, EU:C:2022:273, body 49 a 50).
- 29 Z článku 9 odst. 1 nařízení č. 1307/2013 vykládaného ve světle bodu 10 odůvodnění tohoto nařízení vyplývá, že pro účely poskytování přímých plateb uvedených v čl. 1 písm. a) tohoto nařízení mohou být za „aktivního zemědělce“ ve smyslu prvního z těchto ustanovení považovány fyzické nebo právnické osoby nebo skupiny fyzických nebo právnických osob, jejichž zemědělské plochy „jsou převážně plochy přirozeně ponechávané ve stavu vhodném pro pastvu nebo pěstování plodin“ a které na těchto plochách vykonávají „minimální činnost“, která je případně definována členskými státy v souladu s čl. 4 odst. 2 písm. b) a odst. 1 písm. c) bod iii) uvedeného nařízení.
- 30 Ve spojení s oběma podmínkami uvedenými v čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1307/2013, článek 33 odst. 1 tohoto nařízení pro účely aktivace nároků na přímé platby podle čl. 32 odst. 1 uvedeného nařízení vyžaduje, aby s výjimkou případů vyšší moci nebo mimořádných okolností byly parcely zemědělské plochy zemědělského podniku vykázány jako „způsobilé hektary“ rovněž „k dispozici zemědělci ke dni stanovenému členskými státy“. Pojem „způsobilý hektar“ je definován v tomto čl. 32 odst. 2 písm. a) definován jako jakákoli zemědělská plocha zemědělského podniku, která je využívána k zemědělské činnosti, nebo pokud je plocha rovněž využívána k nezemědělské činnosti, která je převážně využívána k zemědělské činnosti.
- 31 Soudní dvůr již čl. 44 odst. 2 a 3 nařízení č. 1782/2003 vyložil v tom smyslu, že zemědělská činnost na ploše musí být vykonávána jménem a na účet zemědělce, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu (rozsudek ze dne 14. října 2010, Landkreis Bad Dürkheim, C-61/09, EU:C:2010:606, bod 69).
- 32 I za předpokladu, že by podstata těchto ustanovení odpovídala podstatě ustanovení čl. 32 odst. 2 a čl. 33 odst. 1 nařízení č. 1307/2013, je nicméně třeba uvést, že podmínka uvedená v předchozím bodě, která nevyplývá ze znění těchto dvou posledně uvedených ustanovení, byla Soudním dvorem stanovena v rámci sporu mezi německým veřejnoprávním orgánem v postavení, které odpovídá AMA, a Landkreis Bad Dürkheim (okres Bad Dürkheim, Německo), který uzavřel smlouvu se zemědělcem, na základě níž se zemědělec zavázal, že bude za fixní odměnu udržovat a obhospodařovat určité plochy, z nichž jedna část byla ve vlastnictví spolkové země a druhá část patřila jiným vlastníkům, kteří povolili pastvu za účelem ochrany přírody. Pro účely přiznání platebních nároků v rámci režimu jednotné platby tento zemědělec tyto plochy deklaroval jako součást svého zemědělského podniku a jeho žádost byla tímto orgánem zamítnuta z důvodu, že uvedené plochy nemohou být kvalifikovány jako „hektar, na který lze poskytnout podporu“ ve smyslu čl. 44 odst. 2 nařízení č. 1782/2003.
- 33 Soudní dvůr nejprve rozhodl, že v takovéto situaci je nezbytné, aby dotčené plochy nebyly předmětem zemědělské činnosti provozované třetí osobou, aby se zabránilo tomu, že si několik zemědělců bude tyto plochy nárokovat jako součást svých zemědělských podniků. Následně

vyložil toto ustanovení v tom smyslu, že nebrání tomu, aby za součást zemědělského podniku byla považována půda, která je za účelem konkrétního využívání po omezenou dobu a při dodržování cílů ochrany přírody dána zemědělcovi k nakládání bezúplatně, za podmínky, že tento zemědělec je s to dotčenou půdu využívat pro své zemědělské činnosti s dostatečnou autonomií po dobu alespoň deseti měsíců (rozsudek ze dne 14. října 2010, Landkreis Bad Dürkheim, C-61/09, EU:C:2010:606, bod 66 a bod 71, druhá odrážka).

- 34 S ohledem na tuto judikaturu je třeba konstatovat, že dočasné přenechání za fixní úplatu zemědělské plochy různým uživatelům, které si zemědělec sám svobodně vybral, aby prováděli určité úkony spadající pod pojem „zemědělská činnost“, nemůže bránit nároku tohoto zemědělce na „přímé platby“ podle čl. 4 odst. 1 písm. b) a c) ve spojení s čl. 33 odst. 1 nařízení č. 1307/2013. Jak uvedla Komise v písemném vyjádření, pro účely přiřazení zemědělské plochy k zemědělskému podniku je totiž rozhodující to, aby tento zemědělec byl schopen zajistit, aby takováto plocha byla skutečně využívána k zemědělské činnosti, a aby mohl dbát o dodržování hmotněprávních požadavků týkajících se výkonu těchto zemědělských činností.
- 35 Zemědělská plocha musí být považována za plochu „spravovanou zemědělcem“ a za plochu, kterou má „k dispozici“, pokud jsou splněny tyto dvě podmínky. Musí být rovněž kvalifikována jako „hektar, na který lze poskytnout podporu“ pro účely těchto plateb, i když je ke dni stanovenému dotčeným členským státem „spravována“ uživatelem, kterého zemědělec vybral. Pokud takovýto zemědělec na této ploše vykonává alespoň minimální zemědělskou činnost ve smyslu čl. 9 odst. 1 tohoto nařízení ve spojení s jeho bodem 10 odůvodnění, musí být pro účely poskytování přímých plateb uvedených v čl. 1 písm. a) tohoto nařízení kvalifikován jako „aktivní zemědělec“.
- 36 V projednávané věci z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že IJ před tím, než různé parcely dotčené plochy přenechá vybraným uživatelům, aby o ně pečovali a sklídili z nich úrodu, provede obdělání půdy, naplánuje plodiny a zasadí je a rovněž zajistí zavlažování těchto parcel. Na základě dohody o užívání uzavřené s IJ nesou rovněž tito uživatelé „odpovědnost“ zejména za pravidelné odstraňování plevelů a jsou povinni dodržovat pokyny pro ekologické zemědělství. S výhradou ověření, které musí provést předkládající soud, se tedy jeví, že dotčená plocha splňuje kritéria uvedená v bodech 34 a 35 tohoto rozsudku a že IJ je „aktivním zemědělcem“ ve smyslu článku 9 nařízení č. 1307/2013 ve spojení s čl. 4 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení.
- 37 V této souvislosti je třeba dodat, že v předkládacím rozhodnutí se neuvádí, že by ve věci v původním řízení existovalo riziko, že by jiní zemědělci než IJ požádali o přímé platby na dotčenou plochu. V tomto se projednávaná věc liší od věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 14. října 2010, Landkreis Bad Dürkheim (C-61/09, EU:C:2010:606). I za předpokladu, že by čl. 32 odst. 2 a čl. 33 odst. 1 nařízení č. 1307/2013 bylo nutno vykládat stejným způsobem, jako v uvedeném rozsudku, v němž Soudní dvůr čl. 44 odst. 2 a 3 nařízení č. 1782/2003 vyložil v tom smyslu, že v takové situaci, jako je ta, o kterou se jednalo v uvedeném rozsudku, vyžadují, aby byl výkon zemědělské činnosti na dotčených plochách vykonáván jménem a na účet zemědělce, který žádá o přímé platby, takovýto požadavek by se na projednávanou věc nevztahoval [obdobně viz rozsudek ze dne 17. prosince 2020, Land Berlin, (Platební nároky spojené se SZP), C-216/19, EU:C:2020:1046, body 43 a 44].
- 38 S ohledem na výše uvedené důvody je třeba na položenou otázku odpovědět, že ustanovení čl. 4 odst. 1 písm. b) a c) ve spojení s čl. 33 odst. 1 nařízení č. 1307/2013 musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání tomu, aby zemědělec obdržel přímé platby uvedené v čl. 1 písm. a) tohoto nařízení na plochu, kterou vlastní, a tomu, aby tato plocha byla kvalifikována jako „zemědělský

podnik spravovaný“ tímto zemědělcem a jako plocha, kterou „disponuje“, pokud jsou parcely, které tvoří tuto plochu, za fixní úplatu přenechány uživatelům, které si tento zemědělec vybral a kteří pečují o tyto parcely a sklízí z nich úrodu, a současně tento zemědělec, aniž má právo na výnosy z této plochy, provádí prvotní obdělání půdy, výsadbu a průběžné zavlažování těchto parcel, a pokud tak neučiní uživatelé, zajišťuje i péči o tyto parcely.

K nákladům řízení

- 39 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl takto:

Ustanovení čl. 4 odst. 1 písm. b) a c) ve spojení s čl. 33 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009

musí být vykládána v tom smyslu, že

nebrání tomu, aby zemědělec obdržel přímé platby uvedené v čl. 1 písm. a) tohoto nařízení na plochu, kterou vlastní, a tomu, aby tato plocha byla kvalifikována jako „zemědělský podnik spravovaný“ tímto zemědělcem a jako plocha, kterou „disponuje“, pokud jsou parcely, které tvoří tuto plochu, za fixní úplatu přenechány uživatelům, které si tento zemědělec vybral a kteří pečují o tyto parcely a sklízí z nich úrodu, a současně tento zemědělec, aniž má právo na výnosy z této plochy, provádí prvotní obdělání půdy, výsadbu a průběžné zavlažování těchto parcel, a pokud tak neučiní uživatelé, zajišťuje i péči o tyto parcely.

Podpisy